

Ήταν το περασμένο Σάββατο, όταν πληροφορηθήκαμε επίσημα για την ανεύρεση και ταυτοποίηση των οστών του Γιώργου μας στο γνωστό πια, μα ιερό και άγιο πηγάδι του Τζιάου, μαζί με τα οστά άλλων 18 δολοφονηθέντων συναγωνιστών του. Η ξαφνική αυτή είδηση μας ξύπνησε πάθι οδυνηρές θύμησες. Ξαναζήσαμε τις τραγικές εκείνες στιγμές του 1974. Ξαναθυμηθήκαμε σημαντικές στιγμές της ζωής μας χωρίς την παρουσία του Γιώργου μας. Ο Γιώργος δεν πρόλαβε να κρατήσει στην αγκαλιά τη μικρότερη κόρη του, δεν μπόρεσε να δώσει τον τελευταίο ασπασμό στον πικραμένο πατέρα του, δεν φίλησε τα στέφανα στους γάμους των παιδιών του. Δεν αγκάθισε, δεν έπαιξε και δεν χάρηκε τα 5 εγγονάκια του... Έφυγε χωρίς να πραγματοποιήσει τα όνειρά του.. Το πέρασμα του από αυτή τη ζωή ήταν σύντομο, ήσυχο και ταπεινό. Ήταν όμως πλήρως καταξιωμένο. Τον άνθρωπο δεν τον αναδεικνύουν οι όποιοι τίτλοι, τα αξιώματα ή τα πηούτη ή τα πόσα χρόνια έχει ζήσει... Ο άνθρωπος καταξιώνεται με τις πράξεις του. Και εσύ, Γιώργο, στην ολιγόχρονη ζωή σου, έχεις καταξιωθεί με τις πράξεις σου, αηλιά και με τη θυσία σου. Έχεις καταξιωθεί στην καρδιά και τη συνείδηση όλων μας. Σαν οικογένεια σήμερα πονάμε, συνάμα όμως αισθανόμαστε και περήφανοι για σένα. Για ό, τι έπραξες. Για ό, τι υπήρξες. Σε πείσμα του θανάτου, θα ζεις πάντα στις καρδιές. Θα ζεις πάντα στη μνήμη μας.

Στο καλό, Γιώργο....».

Στρατιώτης 398 Τ.Π. Ανδρέας Κυμίσση του Αριστείδη

Στις 28.11.2009 η Κυθρέα αποχαιρέτησε από τον Ιερό Ναό Αγίου Σπυρίδωνα, στο Συνοικισμό Στρόβοιλος 2 στη Λευκωσία, ένα ακόμα παλληκάρι της, τον Ανδρέα Κυμίσση.

Το τέλος στην αβεβαιότητα και στα συνεχή ερωτηματικά για την τύχη του ήλθε να δώσει η εκταφή που πραγματοποιήθηκε στον ομαδικό τάφο στο γειτονικό της Κυθρέας τουρκοκυπριακό χωριό Τζιάος και η ταυτοποίηση των λειψάνων του: Κυμίσσης Ανδρέας του Αριστείδη και της Αναστασίας... Μόνο που η Αναστασία δεν βρίσκεται πια στη ζωή. Έφυγε πριν από 25 χρόνια...

Ο Ανδρέας Κυμίσση γεννήθηκε στην Κυθρέα το 1955 στην γειτονιά των Μοργιάνων στη Χρυσίδα. Γονείς του ο Αριστείδης Κυμίσσης (Αρεστής του Κυμίσση) από τη Χαρδακιώτισσα και μητέρα του η Αναστασία, (η Αναστού του Σωτήρη του Βοσκού) από τη Χρυσίδα. Παιδί πολυμελούς οικογένειας ο Ανδρέας με ακόμα 4 αδέρφια, τον Γιώργο, τον Σωτήρη, τον Χαράλαμπο και την Ελένη.

Αεικίνητος, με μια απίστευτη ενέργεια ήταν, μικρός, το διαβολάκι της γειτονιάς της Χρυσίδας. Του άρεσε να αναμειγνύεται συνέχεια με τα μεγαλύτερα σε ηλικία γειτονόπουλα και να παραβγαίνει μαζί τους στις αυλές του σινεμά, σε όλα τα παιχνίδια. «Ψηλοκουρεμένος», μπορούσες να μετρήσεις και να ψηλαφήσεις στο

μωρουδίστικο κεφαλάκι του τα σημάδια από πάμπολλα κτυπήματα σε αντίστοιχες μάχες! Λες και ήξερε πως η ζωή του θα ήταν σύντομη και προσπαθούσε να την πιεί μονορούφι...

Εκτελούσε τη στρατιωτική του θητεία στο 398 Τάγμα Πεζικού, όταν τον βρήκε η τουρκική εισβολή. Στις 14 Αυγούστου του 1974, στις μάχες με τον Αττίνα όταν η αμυντική γραμμή της Μίας Μηθιάς έπεσε και το Τάγμα πήρε διαταγή για οπισθοχώρηση, πληροφορίες ήθελαν τον Ανδρέα να στελεχώνει προκεχωρημένο φυλάκιο, ενώ άλλες πληροφορίες αναφέρουν ότι σε κάποιο χρόνο μετακινήθηκε με άλλους στρατιώτες στην περιοχή του Τζιάους.

Ο Δήμαρχος Κυθρέας κος Μιχαλάκης Σάββα εκφώνησε από μέρους του Δήμου Κυθρέας επικήδειο λόγο και ο υπουργός Άμυνας Κώστας Παπακώστας εκ μέρους της Κυβέρνησης.

Η Γεωργία Κυμίση, κόρη του αδελφού του ήρωα Πάμπου, απηύθυνε λίγα λόγια στον θείο που δεν γνώρισε:

«ΑΝΤΡΕΑΣ ΚΥΜΙΣΗ... Ο θείος που όλοι μιλούν αληθιά εμείς δεν γνωρίσαμε. Ο θείος που όλοι μιλάνε για την καθοσύνη του, και την ευγένειά του που όμως εμείς δεν ζήσαμε. Ο θείος που όλοι μιλούν για την αγάπη που είχε να δώσει στους ανθρώπους και στην πατρίδα και όμως εμείς δεν νιώσαμε... Αληθία, θείε, πόσο πολύ αγαπούσες την Κύπρο και πιο πολύ την Κυθρέα; Τόσο πολύ την αγαπούσες αληθιά και εκείνη σε αγαπούσε. Σε είχε στη ζεστή της αγκαλιά για 35 ολόκληρα χρόνια και εμείς δεν το ξέραμε.

Ο Παππούς μέχρι και σήμερα περίμενε και η γιαγιά πριν από 25 χρόνια (αφού είχε φύγει από τη ζωή) πως θα άκουγαν νέα σου, μα μάταια. Τα αδέρφια σου περίμεναν με αγωνία να τους κτυπήσεις την πόρτα. Τα χρόνια περνούσαν αληθιά εσύ δεν φάνηκες. Τα ανήψια σου ήθελαν να σε γνωρίσουν από κοντά όχι μόνο από τις ιστορίες που μας διηγούνταν οι γονείς μας, ο παππούς κι η γιαγιά.

Μας έλειψες πολύ σε όλους, θείε Αντρέα.

Είλαφρύ να' ναι το χώμα που σε σκεπάζει....

Αιωνία σου η μνήμη...»

†

Κηδεία

Τον αγαπημένο μας υιό, αδελφό και θείο

ΑΝΔΡΕΑ ΚΥΜΙΣΗ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ
(20 ετών από την Κυθρέα)
αγνοούμενο από το 1974

τα λείψανα του οποίου ανευρέθησαν σε ομαδικό τάφο στο χωριό Τζιάος και ταυτοποιήθηκαν με τη μέθοδο DNA, κηδεύουμε αύριο Σάββατο 28 Νοεμβρίου 2009 στις 11.30π.μ. από τον ιερό ναό Αγίου Σπυρίδωνος στο Συν. Στρόβολος II. Η ταφή των λειψάνων θα γίνει στον Τύμβο Μακεδονίτισσας.

Οι τεθλιμμένοι:

Πατέρας: Αριστείδης Κυμίση

Αδέλφια: Γεώργιος - Έλλη Κυμίση, Σωτήρης - Όλγα Κυμίση,

Χαράλαμπος - Αντρέη Κυμίση, Ελένη - Λεύκος Λευκίδη

Ανίψια και λοιποί συγγενείς

Τον επικήδειο θα εκφωνήσει ο υπουργός Άμυνας Κώστας Παπακώστας και ο δήμαρχος Κυθρέας Μιχαλάκης Σάββα.